

Sygn. akt I CZ 25/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi Banku S. w O.

o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w W.

- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o sygn. [...]

z powództwa Stowarzyszenia "T. L." z siedzibą w P.

przeciwko Bankowi S. w O. z siedzibą w O.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2015 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 grudnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S. w O. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego wydanym w dniu 10 listopada 2011 r. przez Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. wyrokiem zaocznym uwzględniającym powództwo Stowarzyszenia „T. L.” w P. o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone, opierając skargę na podstawach wskazanych w art. 401, art. 401¹, art. 403 pkt 1 i art. 404 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. odrzucił skargę o wznowienie postępowania, a Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 listopada 2014r. oddalił zażalenie na powyższe postanowienie Sądu pierwszej instancji.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego pozwany wniósł skargę kasacyjną, którą Sąd ten odrzucił na podstawie art. 398⁴ § 1 k.p.c. postanowieniem z dnia 29 grudnia 2014 r. wskazując, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, gdyż zaskarżone nią postanowienie nie mieści się w zamkniętym katalogu orzeczeń, od których przysługuje skarga kasacyjna, zawartym w art. 398¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany Bank podniósł, że w żaden inny sposób nie można zapobiec utrzymaniu w mocy bezzasadnych wyroków zaocznych wydanych w oparciu o dokument niebędący dokumentem Banku oraz w wyniku nadmiernego formalizmu Sądu pierwszej instancji, który nie uwzględnił przesłanych przez pozwany Bank w jednej kopercie odpowiedzi na pozew. Wskazał też na uprzywilejowaną sytuację podmiotów zwolnionych od opłat, które pod szyldem ochrony praw konsumenckich uprawiają naganny proceder w celu osiągnięcia korzyści majątkowych. Stwierdził, że skarga o wznowienie postępowania odpowiada wszystkim wymaganiom, wobec czego stanowisko Sądu Apelacyjnego jest nieuzasadnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i przysługuje tylko w ściśle określonych przez ustawodawcę przypadkach. W postępowaniu procesowym, w którym rozpoznawane są sprawy o uznanie postanowień wzorca

umowy za niedozwolone, przypadki dopuszczalności skargi kasacyjnej określa art. 398¹ § 1 k.p.c. wskazując, że skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie należy do żadnej z kategorii orzeczeń wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c., wobec czego nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (porównaj też postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2001 r. I CZ 94/01, OSNC 2002/3/34 i z dnia 28 września 2001 r. I PZ 60/01, niepubl.).

Okoliczności podniesione w zażaleniu są bez znaczenia w świetle regulacji zawartej w powyższym przepisie, która przesądza o trafności zaskarżonego postanowienia i bezzasadności zażalenia, podlegającego z tych przyczyn oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.